l'hort de l'arenal

nº12
Juny 2013

Butlletí de l'Ampa de l'Arenal de Llevant

En lluita per l'educació pública

Índex

Editorial. Carta de la Presidenta	3
Benvinguts P3!	4
Adéu 6è	6
L'Ampa, lloc de trobada	8
I Jornada Escola Inclusiva	9
Una tardor solidària	10
Racons de migdia	12
Un estiu de diversió	13
Balanç de les noves extraescolars	14
L'Arenal, la masia del Catalonia HC	15
Restauració dels capgrossos	16
Entrevista Àngels Bertran, mestra de 1er	18
Plataforma en defensa de l'escola pública	20
Consells Escolars en el punt de mira	21
La cursa de les nostres vides	22
Llegir per créixer	24
De tot una mica	26

Benvolgudes famílies de L'Arenal de Llevant,

Fa pocs dies celebràvem el 10è Aniversari de la nostra escola amb un gran éxit de participació. Aquest fet és, en part, responsable de que enguany només us puguem oferir una única edició de la nostra revista. A canvi, durant el primer trimestre del curs vinent treballarem en una edició especial que recollirà tot el viscut durant aquests deu anys i la seva celebració. Esperem comptar amb el màxim d'aportacions per part vostra!

Tanquem un curs en el que, a les retallades que ja vam començar a patir el curs passat, hem hagut de sumar un nou enemic: la LOMCE, més coneguda com a Llei Wert. Les raons per a oposar-se a aquest despropòsit de llei són moltes i us hem anat informant d'aquestes a través de xerrades i del nostre blog. Per donar més força a la nostra lluita, ens hem organitzat en una Comissió Mixta formada per pares/mares i mestres de la nostra escola. Però el nostre principal actiu continuem sent nosaltres mateixos i, en aquest sentit, estem molt satisfets de la resposta que han tingut per part de les famílies de l'escola les diferents mobilitzacions de protesta que s'han tirat endavant.

Mai no és tard i no volem deixar de donar la benvinguda a la nostra gran família als pares i mares de P3. Les delegades dels Ànecs i les Abelles ens han escrit un bonic article sobre l'experiència dels petits a l'escola dels grans. També acomiadem una nova fornada d'alumnes de 6è que, finalment, després d'uns dies d'incertesa, podran entrar tots a l'institut de la seva elecció.

El context de crisi econòmica tampoc ens ha estat aliè i a principi de curs vam organitzar un rasclet solidari al pati de la nostra escola que tenia com a propòsit que cap dels nens i nenes de la nostra escola restés sense colònies per raons de diners. I la resposta va ser, com és habitual ja, magnífica. Us ho expliquem en aquestes pàgines juntament amb un repàs a la feina feta per algunes de les comissions que conformen l'Ampa. També trobareu una interessant entrevista a l'Àngels Bertran, mestra de 1r, recomanacions de llibres i molt més. Esperem que gaudiu de la lectura!

Irene Capdevila
Presidenta de l'Ampa

Abelles i ànecs, el nou "bestiari" de l'escola

Un curs més, des de la revista, donem la benvinguda als dos nous grups de P3. Les delegades d'aquestes dues classes ens ajuden a posar-nos en la pell dels més petits i a descobrir tot un món de sensacions

El 12 de setembre del 2012 començava una nova etapa: era el primer dia d'escola i no coneixia a ningú, ni nens, ni nenes, ni professors, ni tant sols la meva classe o l'escola, que només l'havia vist un dia que vaig anar amb els meus papas… tot era nou per a mí! Una nova situació, noves sensacions, noves emocions. Vaig conèixer la meva mestra, la Teresa o la Maria (segons la classe) i de seguida em vaig adonar que eren unes mestres excepcionals! Ens estan donant un ensenyament, uns valors, uns sentiments que ens estan ajudant a créixer. Ja acabem el curs i ens coneixen perfectament, saben bé com sóc, què em passa. També hi ha l'Alícia que fa que tot ens sigui més fàcil.

A la recerca d'un bon projecte

Va costar trobar el nom del nostre projecte però al final ens vam decidir: P3A Les Abelles i P3B Els Ànecs. Vam decorar la nostra classe d'acord al projecte. També hem tingut el nostre racó, hem fet informàtica amb el Toni, gimnàstica, jugat a la ludoteca, fet música amb la Violant i l'Ines, descobert les ciències amb l'Eulàlia…hem viscut cançoners, la motxilla viatgera, festes de Nadal, el Fumera… i fins i tot hem anat de colònies. Les dues classes estem molt unides i celebrem els aniversaris junts. A més a més, al migdia tenim un súpermenjador, la cuina, què us he de dir? Tot casolà. M'encanten els plats que prepara el Jose, fins i tot, un dia el vam cridar perquè sortís de la cuina per a felicitar-lo! La Susanna, la Mar i la Rebeca ens ajuden al menjador, sempre ténen un somriure per a nosaltres, com la Laura i la Paula. Saben que som els més petits i ens han ajudat sempre, el que també han fet els nens i nenes més grans de l'escola!

Una escola enooorme

La meva experiència ha estat molt positiva. Quan arribava el diumenge per la tarda i començava a preparar la motxilla, ja estava desitjant que arribés el matí següent per anar a l'escola, que, per cert, és enorme…..m'encanta! Tenim unes instal•lacions molt grans, un hort, animals… Jo venia d'una escola bressol petitona, acollidora i me l'estimava molt i ara l'Arenal és mooolt gran!!

Els papas estan molt contents perquè diuen que no es pot esperar més d'una escola! Els meus papas tenien dubtes amb l'ensenyament per projectes però hi tenien molta confiança, ara estant veient que no es van equivocar i això només és l'inici! Està sent una gran experiència! Juguem, aprenem, experimentem, raonem, adquirim coneixements, que més es pot demanar! Gràcies a tots els que heu fet possible que el nostre primer any a l'escola de grans sigui més fàcil i divertit!

Elisa, Eva, Sonia i Teresa
Delegades de P3

Les abelles són:
l'Aila, l'Alan, l'Alba, l'Ariadna, l'Arnau, el Biel, la Blanca, el Ciro, l'Eloi, el Francisco, la Gabriela, la Joana Sami, el Josep, la Laura, el Leo, la Lua, la Maria Valentina, la Martina, la Noa, la Paula, el Piero, el Pol G., el Pol S. i l'Unax.

Els ànecs són:
l'Abel, l'Aina, l'Ainoa, l'Alexia, l'Arnau, la Bruna, el Daniel, la Delfina, l'Èlia, l'Emma, la Laia, el Lluís, la Noa, el Noah, el Nuc, l'Òscar, la Pauline, el Roger, l'Uma i el Valerio.

Recordant els millors moments a l'Arenal

Per tercer juny ens toca acomiadar als nois i noies de sisè, que encetaran una nova etapa vital a l'institut. Recollim alguns dels records del que han viscut a l'escola

L'escola m'ha ensenyat moltes coses de la natura i de tot el que ens envolta. Ho hem pogut experimentar molt bé gràcies a l'hort, la bassa i els animals. Mai podrem oblidar quan vam posar els peixos i lluitàvem contra les larves de mosquit!" - *Marcel Serrat*

"Recordo que a P3 érem la classe dels Elefants i ens ho passàvem molt bé amb la Montse. A 2on érem la classe dels Pirates i ens vam aprendre totes les parts internes i externes d'un vaixell. A 4rt érem la classe dels Periodistes i vam anar a visitar els estudis de TV3. A Ciència vam fer l'experiment dels Mentos i la Coca-cola... però no va funcionar!" - *Ariadna*

"Aquesta escola em porta molts records, com per exemple: els de diferents professors, de les colònies, els projectes... He tingut moments molt especials a l'escola, quan anàvem de colònies, quan venia un nen/a nou a classe o aquest any que havíem d'ensenyar l'escola a pares i mares". - *Pol Carricondo*

"Des que vaig venir a aquesta escola, no paro de ser feliç! Quan vaig arribar era a primer de curs i jo tenia molta vergonya perquè no coneixia a ningú, però tothom m'estimava i vaig començar a parlar amb la gent... i van anar passant els anys i ja estava a 6è. D'aquí poc m'aniré a l'insti i trobaré a faltar aquesta escola tan divertida" - *Mireia Galindo*

"Vaig arribar a aquesta escola a 2on., però m'hagués agradat fer-ho a P3. Aquesta escola és diferent a totes les que he anat o visitat. És única: l'hort, la bassa, la manera d'estudiar... però sobretot les amistats que he fet" - *Samia Chaairi*

"Tinc molts records de l'escola, però el millor és el dia que vam acomiadar els primers alumnes de 6è que marxaven a l'institut. També tinc de molt bons de tots els mestres que he tingut i de totes les colònies a les que he anat" - *Lluc Borràs*

"Recordo que un dia, quan era petita, vam anar a una granja. Hi havia porcs i quan vaig tornar a casa feia molta pudor. Em va agradar molt quan vam tenir les cabres i recordo que es menjaven les fulles de l'hort" - *Mar Estellés*

"Un dels records que més m'agraden de l'escola són les colònies, sobretot les de Tuixent. Esquiar amb els amics va ser una experiència inoblidable. Totes les professores que he tingut m'han agradat molt, perquè he aprés moltes coses noves. I els meus amics sempre m'han ajudat i junts hem disfrutat de la nostra estada a l'escola" - *Roger Català*

"Encara m'enrecordo de les cabres, que corrien pel pati. També de les gallines, conills i eriçons. Quan ens van prendre els conills em vaig posar molt trist, però quan van dir que els havien tornat, em vaig alegrar" - *Òscar Belles*

"La meva escola és especial: aprenem investigant. Cada dia és diferent. Hem fet sortides a la natura, a museus, a fàbriques - com la dels iogurts de La Fageda-, a revelar fotografies o la sortida a la platja de final de curs. Les colònies han estat espais de compartir. Les mestres han tingut molta paciència amb nosaltres, sobretot a les nits, plenes de rialles i gresca. Hem cuinat de tot: panellets, pà, crispetes... Hem fet activitats amb altres escoles, com el flic flac o el Dansa Ara" - *Joana de Arriba*

"El meu record de l'escola són tots els profes que he tingut i els projectes: les Cabres a P3, les Motos a P4, els Castells a P5, el Fons del Mar a 1er., els Pirates a 2on, els Robots a 3er, els Periodistes a 4rt, els Continents a 5è i finalment a 6è, la Ràdio" - *Martí Acosta*

"M'ha agradat molt el mètode de l'escola perquè s'aprén igual que a altres escoles però amb un mètode millor. M'agradaria que els dies passéssin més lents per poder seguir disfrutant amb els meus amics" - *Berta Alòs*

"Vaig arribar a l'escola amb 5 anys i ara ja en tinc 11. Encara recordo el dia que vaig arribar, portava una jaqueta lila i entrava plorant. Em semblava l'escola més gran i ara ja no ho és tant. He crescut. Em semblava l'escola més divertida, amb animals, amb colònies, amb grans professors, però sobretot amb grans companys" - *Paula Plana*

"Totes les colònies m'han encantat. A les de P5, perquè vam veure porcs senglars, "fades" i "follets", també les de Can Rigol que vam fer moltes cabanes, i en especial les de 6è per l'esquiada i perquè és l'últim any" - *Claudia Luna*

"Trobaré a faltar aquesta escola que és molt especial, ens ensenyen d'una manera "màgica": sense llibres. Desenvolupem els temes escoltant totes les opinions i acabes coneixent els teus companys d'una manera impressionant. Els trobaré molt a faltar. *Arenal Forever!*" - *Raquel Torreadrado*

Laura Conesa, mare

"Qui ens anava a dir que l'aventura de la vida començava mirant en fóra, cap als nostres fills. Quantes hores, quants dies han passat fóra de casa, a l'escola. Si fem el càlcul deuen sortir uns 50 milions de segons. Aquest temps l'han passat a l'escola que vàrem escollir amb cura i vam tenir la sort de que puguessin entrar. Pensàvem que lluny quedaven aquells dies de nervis per entrar a l'Arenal, però no! Encara havíem d'entrar al Front. Ara ja hi som, continuem junts cap a la nova aventura, l'aventura que ben aviat deixarà de ser nostra per ser exclusivament d'ells.
A l'escola els heu ajudat a créixer, penso que hem fet un bon equip, entre tots. Els nostres nens (m'agrada dir-ho així, són de tots, fruit de tots, per un món millor. Cursi, però no és el que tots volem?) són el nostre futur, un futur ben incert però que encara està per construir i que pot ser molt millor del que molts pensen. Aquí, a l'Arenal, han començat a veure el món amb uns altres ulls, han crescut dins de l'escola, amb els mestres, els amics, han aprés a respectar, a col·laborar i el més important: a pensar per ells mateixos.
Temps d'escola, però també temps de parc, de sortides, de compartir temps fóra de les aules, ens emportem amics i ens emportem els bons records, els que perduren".

Uneix-te a la marea de l'Ampa!

Quantes més famílies participin en les diferents comissions, més democràtics serem i millor defensarem el model d'escola en el que creiem

Arriba final de curs. Toca fer balanç de l'activitat desenvolupada els últims nous mesos i començar a planejar el nou any acadèmic. Ara que encara ens emocionem recordant el lipdub amb què els nostres nens van celebrar el 10è aniversari de l'escola, potser és un bon moment per buscar noves complicitats amb les famílies de l'Arenal. Volem engrescar quantes més famílies millor per unir-se a la marea de l'Ampa. Us volem convèncer de fer el pas abans que tots plegats concentrem les nostres energies en gaudir de l'estiu.

Un ampli ventall de comissions

Tots i totes coneixeu l'escola. Val la pena treballar-hi, dedicar-hi una mica del nostre temps. Revertirà, de ben segur, en els nostres fills. Aquesta Ampa no vol tancar-se i vol estar sempre amatent a les iniciatives o reptes que es plantegin des de les famílies. De fet, no hem parat de créixer. Aquest curs hem comptat amb 10 comissions encarregades de qüestions tan diverses com organitzar saraus, extraescolars, confeccionar aquesta revista o reivindicar el dret a una escola inclusiva. N'hi ha per a tots els gustos! Segur que qualsevol de vosaltres pot trobar una que li escaigui. No cal ser expert en res i tampoc és necessari tenir molt de temps ja que moltes decisions es prenen després de converses via *e-mail* o *whatsapp.* Formar part d'una comissió permet apropar-se a l'escola des d'una altra perspectiva, conèixer-la més a fons i, fins i tot, fer amics nous. Agafeu, doncs, paper i llapis i anem a fer un repàs d'allà on cal més ajuda.

Diferents necessitats

Algunes comissions estan integrades per persones que ja demanen un relleu, com és Comunicació, Belluga't o XJT. D'altres, per ser molt noves, necessiten sàvia nova. Aquest últim és el cas d'Escola en Lluita, que s'acaba de crear com a iniciativa mixta entre el professorat i els pares per no baixar la guàrdia davant del perill que suposen les retallades i la nova llei Wert pel model d'escola pública catalana. Altres, com la d'Escola Inclusiva, té poques mans. S'encarreguen de fer visibles nens sovint invisibles: aquells amb necessitats especials per problemes greus o discapacitats. No cal tenir un fill amb aquestes característiques per formar-hi part, només creure en el valor de la inclusió i en que tots som iguals.

Junta de l'Ampa

COM PARTICIPAR

És tan senzill com enviar un correu electrònic a: arenalampa@gmail.com explicant a quina comissió us agradaria incorporar-vos.
Al nostre blog: http://arenalampa.blog.pangea.org trobareu detallades totes les comissions que tenim i quines són les seves funcions.

Una jornada per posar-se a la pell de l'altre

Al març vam portar a terme la I Jornada d'Escola Inclusiva de la nostra escola, on d'una manera festiva, vam voler donar rellevància als valors d'aquesta

Dijous 14 de març vam celebrar a la nostra escola la I Jornada d'Escola Inclusiva, organitzada per la nostra Comissió, amb l'objectiu de posar de manifest el valor de la inclusivitat en l'escola. Una societat igualitària es construeix amb una educació igualitària. Així doncs, al llarg del dia, dins l'escola es van portar a terme diverses activitats per a que els nens i nenes de l'escola fóssin especialment conscients de que tots no som iguals però tots mereixem les mateixes oportunitats.

El valor de l'escola inclusiva

L'Escola Inclusiva és una conquesta social i una educació igualitària és clau per a la construcció d'una societat igualitària. A més, les darreres conclusions del projecte Inclu-ed, basades en el projecte de recerca de més nivell científic i més recursos que s'ha fet mai sobre educació escolar per part dels Programes Marc de la Unió Europea, demostren que els principis de l'Escola Inclusiva són garantia d'éxit educatiu per a tots els alumnes. Avui, la reducció de recursos posa en perill aquest model i hem de fer el possible per a que no sigui així. Però també tenim camí per fer en el sentit de consolidar una veritable cultura d'inclusió entre la comunitat escolar (pares, mares, mestres, alumnes). Per tant, la intenció de la jornada era donar rellevància i posar en valor tot el que hem guanyat i tot el que ens queda per fer.

Els nens, segons els cursos, van treballar al llarg del dia en diferents activitats en les que es donava rellevància al valor de la inclusió. A destacar l'obra de teatre de la que van poder gaudir els nens de Cicle Mitjà (veure foto). Al vespre, sota el títol "El valor de l'Escola Inclusiva", els pares i mares també van estar convidats a saber més sobre la Inclusió amb una xerrada de la mà d'Efren Carbonell, de la fundació Aspasim.

Comissió Escola Inclusiva

Diumenge de mercat solidari al pati

Que cap nen de l'escola es quedi sense colònies per raons econòmiques: aquest va ser el propòsit que va portar l'Ampa a organitzar un rasclet solidari al pati de l'escola

Aquest any, la Comissió de Solidaritat i Cooperació de l'Ampa ha intentat posar el seu granet de sorra en la lluita contra la crisi econòmica i per això va decidir portar a terme diverses accions la recaptació de les quals servís per ajudar a pagar les colònies dels alumnes les famílies dels quals ho necessitessin.

Un mercat de segona mà

La primera iniciativa en aquest sentit va ser organitzar el I Mercat de Tardor Solidari. Es va convidar les famílies a portar tota mena d'objectes que ja no fessin servir per a poder vendre'ls en format "mercat de segona mà". Així mateix, als "cocinillas" se'ls va demanar que portessin pastissos i plats fets a casa que posteriorment es vendrien en porcions. I la resposta va ser excepcional, un munt d'objectes de tota mena: estris de bebè, cotxets, joguines, roba... van omplir bona part de l'espai del pati. I ningú es va quedar amb gana, gràcies a uns plats deliciosos.

Futbol i un gran nombre de tallers

També es va organitzar un torneig de futbol per a pares i mares que va comptar amb una gran participació. Jugadors i espectadors van divertir-se d'allò més veient aquests esportistes que lluitaven cada pilota com si en ella els anés la Champions.

Per si tot això fos poc, també es van organitzar diversos tallers per als infants, pares i mares: maquillatge de cares, elaboració artesanal de pasta fresca, taps de corones, dansa del ventre o intercanvi de cromos.

Un matí de diumenge molt especial

Tot plegat, gràcies a la participació de les famílies de l'escola i gràcies també al bon temps, va donar com a resultat un magnífic diumenge (11 de novembre) d'in-

El rasclet va comptar amb l'inestimable ajuda dels alumnes de cicle superior

El taller de pasta va ser un dels que es van poder realitzar al pati de la nostra escola

tercanvi i de festa, amb les portes obertes a tots els veïns del barri que s'hi van voler acostar, i amb diversos punts d'atracció al pati de l'escola.

Durant tot el matí i fins a les tres de la tarda, les famílies van poder adquirir a preus simbòlics tota mena d'objectes: des de cotxets de bebè fins a roba en molt bon estat, passant per joguines, articles de decoració, sabates, tricicles o llibres.

La barra de menjar i beure va ser un no parar de plats nous i originals que les famílies anaven deixant per a la seva venda: pastissets del Marroc, Apfelstrudel, pizza casolana, el tradicional pa de pessic, coca de vidre... tot volava i la gent en volia més i més...

Uns voluntaris molt especials

Una particularitat de la que ens sentim molt i molt orgullosos és d'haver inclòs en l'organització i desenvolupament de la jornada uns voluntaris molt especials: els alumnes de cicle superior, cinquè i sisè de l'escola, que van participar com a voluntaris en el decurs de la jornada, i ens els podíem trobar en els punts de venda d'objectes de segona mà o de menjar i de beure, així com en els diversos tallers organitzats. Ells van ser una part molt important de l'èxit obtingut!!

Tot plegat ha reportat un munt de coses bones a les famílies de l'escola. Nosaltres ens quedem amb l'ambient creat i la participació de les famílies. També, amb l'adhesió majoritària de les classes de cinquè i sisè com a voluntaris. I per últim, també, amb la recaptació obtinguda, que es va concretar en uns 1000 €, que vam lliurar a l'escola per a la gestió de les colònies. Els objectes que van sobrar es van donar a l'escola (és el cas de les motos de plàstic) i d'altres es van donar a Càritas.

Tercera edició de la nostra cursa

Vam continuar la nostra tasca solidària recollint menjar per al Banc d'Aliments i especialment amb l'organització de la III Cursa Solidària, que compartim amb l'escola i que es va celebrar el passat mes de maig. Aquesta activitat, de la que ens sentim especialment orgullosos, va ser, gràcies a un nou rècord de participació, tot un éxit. Com que amb el rasclet vam cobrir les necessitats de les colònies, en aquesta ocassió, vam destinar la recaptació a la Flor de Drap, una iniciativa sorgida a l'ateneu de la Flor de Maig, que a través del reciclatge de roba i la costura, ajuda a la inserció laboral de persones desafavorides, especialment dones, al barri.

Comissió de Solidaritat i Cooperació

L'APORTACIÓ

Gràcies als 337 participants de la III Cursa Solidària L'Arenal de Llevant - tot un rècord! -, i a una petita aportació de l'Ampa, els integrants de la nostra comissió van fer entrega un taló de 1000 € a les responsables del projecte de La Flor de Drap. Gràcies a tots/es per la vostra participació! "Corrent, heu ajudat".

Àmplia oferta de racons per al lleure del migdia

L'espai de migdia comprèn molt més que l'hora del dinar. Els monitors ofereixen als nens i nenes un munt de possibilitats per passar aquesta gran estona de lleure

Aquest curs, s'ha continuat apostant per oferir als nens i nenes diferents espais o racons a l'hora del pati del migdia. D'aquesta manera, els nens poden escollir, lliurement, entre una bona oferta d'opcions o bé descansar o jugar al que vulguin.

Al gimnàs hi ha dos espais de catifes amb jocs de taula que es van renovant segons les demandes dels propis nens amb construccions, cartes, trencaclosques, ninots, circuits, disfresses... Així, s'han afegit noves disfresses i estris de cuina, ja que són opcions de joc simbòlic que agraden a nens i nenes de totes les edats.

Hi ha també un racó de la música que és dels més sol·licitats, perquè allà els mateixos infants porten els seus CDs amb música per a escoltar, cantar o ballar. Ocasionalment, incoporem un racó de guitarra en què els monitors la toquen i canten cançons amb la quitxalla. Com que aquest curs, hi ha infants que estan aprenent a tocar aquest instrument, sovint són ells els que l'agafen i miren de tocar alguna cançó. Al racó dels llibres, l'anomenat *chill-out*, s'han afegit nous llibres com ara els Wally's, que ténen molt d'èxit.

El pati, un gran espai ple d'opcions

Al pati petit s'hi han afegit uns quants tricicles que van sobrar del rasclet solidari i els nens i nenes estan molt contents. Sota el tendall, se segueix fent diàriament el taller de dibuix, que s'alterna amb estampacions, polseres i, durant el Nadal, postals de felicitació o corones de reis. Un altre taller amb seguidors molt fidels és el de llana i tapís. Amb els petits s'ha començat a fer punts de llibre amb roba de sac. A més, a petició dels nens es fan trenes i polseres de fil, scoobydoo i globusflèxia. Enguany són dos els dies sense pilotes en què s'aprofita tot l'espai del pati per a fer curses i dinamitzar l'espai amb diferents jocs.

Rebeca Antón

El taller de llana i tapís compta amb un considerable nombre de fidels seguidors

Colònies i casal d'estiu plens d'imaginació

La creativitat i la imaginació són els fils conductors de les colònies i els casals d'estiu 2013 que viurem a la nostra escola

Pessigolles es va encarregar també de gestionar el casal d'hivern d'aquest curs

Partir d'un centre d'interès en forma d'història lúdica és un mètode amb esperit integrador que fa volar la imaginació dels infants a través de personatges, contes, jocs i aventures. Per això tant a les colònies com als casals d'estiu, l'associació Pessigolles, que coneix bé els nens i la filosofia de la nostra escola, interrelaciona activitats com excursions, esport, teatre, música i art seguint una metodologia de pedagogia activa, animació i coeducació on prenen especial rellevància les sortides, els jocs i l'expressió.

Casal d'estiu: La capsa dels somnis

"Al país del descans, en Son és el guardià de la capsa on viuen els éssers fantàstics dels somnis. Un dia, el Pessigolles li fa tantes pessigolles amb la seva cua de plomes a en Son que, en ple atac de riure, en Son fa un cop, sense voler, a la capsa dels somnis. La capsa s'obre i s'escapen un munt de somnis... S'ha acabat la tranquil·litat al país del descans! En Son ve a la nostra escola per demanar l'ajut dels nens i nenes que féu el casal d'estiu: entre tots hem de tornar a viure cada somni que es va escapar de la capsa. Quan els hàgim viscut tots de nou, els somnis tornaran a la capsa, en Son els protegirà i al país del descans tot tornarà a estar tranquil".ñh

Un dels aspectes més interessants del casal és que els nens i nenes de Primària poden escollir setmanalment entre dos tallers, un d'esportiu i un d'artístic, amb monitors especialitzats en cada activitat, d'unes sis hores setmanals. Així no s'obliga, per raons d'edat, a fer un determinat tipus de casal, sinó que cada nen/a se'l fa a la mida dels seus interessos. Els infants de Primària fan dues sortides setmanals, una relacionada amb el tema de la setmana i l'altra a la piscina. Per la seva banda, els nens i nenes d'Infantil faran diàriament activitats d'aigua preparades i dirigides pels monitors, a més de l'estona de bany.

Comissió de Casals

COLÒNIES D'ESTIU

"A l'altra banda del nostre món real hi ha el Regne de la màgia i fantasia, format per quatre planetes que es poden visitar i que nosaltres visitarem. Però correm el risc de quedar-hi atrapats. Només es pot tornar al món real si en arribar a l'últim dels 4 mons màgics es coneixen i es reciten les paraules màgiques que únicament sap el mag que custodia la gran roca màgica. Aconseguirem tornar al món real o restarem atrapats al Regne de la màgia i fantasia?"

La gran novetat d'enguany són les colònies d'estiu Els 4 mons màgics, una molt bona opció per als nens de P5 (si ja han fet 6 anys) i Primària, que fa mesos van fer les seves colònies escolars. Passarem quatre dies a la casa de colònies Mas Pujolar (Parc Natural del Montseny), adaptada per a nens i nenes amb mobilitat reduïda. A la casa hi ha piscina i esplanades per jugar, quatre sales de jocs i tallers, una sala d'estar, menjador, camp de futbol, dutxes i lavabos independents, i habitacions de 6, 10 i 16 places.

Un curs ple de noves extraescolars

La Comissió d'Extraescolars segueix vetllant per oferir als nostres infants unes activitats de qualitat que s'adiguin amb els seus interessos. Enguany han pogut disfrutar d'un bon nombre de novetats

A continuació us fem cinc cèntims de com han funcionat algunes de les noves activitats extraescolars d'aquest any.

* **Cuina:** L'éxit d'aquesta nova activitat va obligar a contractar dos cuiners més per poder atendre a tots els inscrits. Els nens i nenes han aprés a cada sessió a fer una recepta que després s'han endut cap a casa per provar-la amb la família.

* **Dansa:** A ritme de hip-hop s'ha ofertat un nou tipus de dansa que ha fet ballar els infants cada setmana, posant en pràctica coreografies d'allò més imaginatives. Per engrescar els participants, la primera classe va ser gratuïta.

* **Fem llegenda:** aquesta extraescolar amb aquest títol tan engrescador va fer créixer la imaginació dels nens, que van aprendre a posar sobre paper les històries que tenien al cap, a dibuixar i enquardernar.

* **Futbol:** aquesta altra novetat d'aquest curs ha comptat amb 30 nens que s'han desplaçat a fer-la al camp veí d'Agapito Fernández, gestionant pel Club Vila Olímpica. A banda dels entrenaments, els nens i nenes han jugat un partit de competició un cop al mes.

* **Guitarra i teclat:** l'éxit en la inscripció va portar a obrir dos grups. La metodologia és senzilla i els infants de seguida han agafat pràctica, tot i que se'ls hi ha demanat que assajéssin a casa amb l'objectiu d'avançar més.

* **Activitat de mar:** aquests darrers dies, els nens i nenes de Primària han pogut realitzar esnòrquel i kaiac de la mà del Club Natació Barcelona.

Comissió d'Extraescolars

El fútbol, novetat a la graella d'extraescolars d'aquest curs, ha tingut una gran acceptació

Hòquei a L'Arenal: la masia del Catalonia HC

Davant la dificultat de crear una lliga escolar, el Catalonia HC va oferir als nostres nois i noies formar part del seu equip i competir amb ells

L'hòquei és un esport olímpic però minoritari al nostre país que ha donat moltes alegries a la nostra afició (les famoses noies d'or en els JJOO de Barcelona o la final olímpica masculina perduda a Beijing 2008).

Com el waterpolo, l'hòquei herba té moltes arrels a Catalunya i especialment a Terrassa "on els nens i nenes neixen amb un *stick* sota el braç". Actualment hi ha 12 clubs a Catalunya amb un total de 5641 fitxes.

Fa dos anys, Andrés Barrientos, director tècnic del Catalonia Hòquei Club (el club més jove de Catalunya i Espanya, creat al 2004), va proposar a l'escola fer classes d'iniciació a l'hòquei sala (variant de l'hòquei herba) durant les classes d'educació física.

Els nens van "xalar" tant que Fernanda Genta, una mare de l'escola i ex jugadora de la selecció uruguaiana, va proposar a l'Ampa i a Closques incorporar l' hòquei com a extraescolar. El curs passat uns 15 alumnes de 4rt, 5e i 6e es van apuntar a fer-la.

L'opció de la competició

Aquest any l'extraescolar es va ampliar als alumnes de tercer i com era complicat crear una lliga escolar, el CHC va oferir als nois la possibilitat de competir els dissabtes pagant una quota addicional de 12,50 euros (que inclou la assegurança mèdica, la fitxa federativa, l'equipament i xandall).

Aquesta proposta és logística i econòmicament molt bona per als nostres nens (i els pares) però també per al club que ha pogut crear un equip mixt en la categoria aleví gràcies a les incorporacions d'Alex, Aitana, Andrés, Marcel i Vika i reforçar l'equip benjamí amb Nicolás.

Esperem que aquesta experiència es repeteixi l'any que ve i aconseguim convertir l'Arenal del Llevant en la "Masía" del Catalonia HC al Poblenou.

Pedro Ralda

La restauració dels capgrossos de L'Arenal

El Renan, la Llevantina, el Drac Vermell, el Tro, l'Ullnassassos i la Rosèlia han passat aquest curs pel taller de restauració de les voluntarioses famílies de l'escola

Després de la Festa Major del Poblenou (setembre 2012) i assessorats per la Colla del Drac del barri, amb qui l'AMPA té lligam a través del grup de percussió, la comissió Belluga't va restaurar els capgrossos de l'escola, que ja estaven força vellets i malmesos.

Hem preguntat a l'Albert Montes, pare de P4 i membre de la comissió Belluga't, sobre la restauració: "A tots ens feia molt de respecte restaurar els capgrossos, perquè són emblemàtics de l'escola".

Els segons més antics entre les escoles

Els capgrossos de l'Arenal són les segones figures d'imatgeria festiva més antigues de les escoles del Poblenou després dels gegants del CE Montseny, la Mercè i el Martí, construïts el curs 1984/85. El Renan, la Llevantina, el Drac Vermell, el Tro, l'Ullsnassassos i la Rosèlia els van construir els nens i nenes de 1r i 2n el curs 2006/07 amb paper de diari i cola d'empaperar. Tots ells van sorgir dels projectes educatius que els infants havien triat per a la classe.

Cada capgròs està lligat a una corranda amb lletra i música pròpia que els nens i nenes cantaven quan l'acompanyaven. "Aquestes cançons es van perdre i l'escola està intentant recuperar-les." Al requadre de l'altra pàgina us hem posat la lletra per a qui vulgui anar-la assajant de cara a les properes sortides.

El deteriorament del pas dels anys

Amb els anys, els capgrossos es van anar deteriorant. Aquest curs els membres de la comissió Belluga't, seguint les indicacions de la Colla del Drac i el Centre d'Imatgeria Festiva del Poblenou, han treballat en la restauració parcial del Renan i la Llevantina, i la restauració total del Drac Vermell, el Tro, l'Ullnassassos i la Rosèlia.

"Vam rascar les parts més afectades, però

La boca del Tro no lluia gens ferotge abans de la restauració

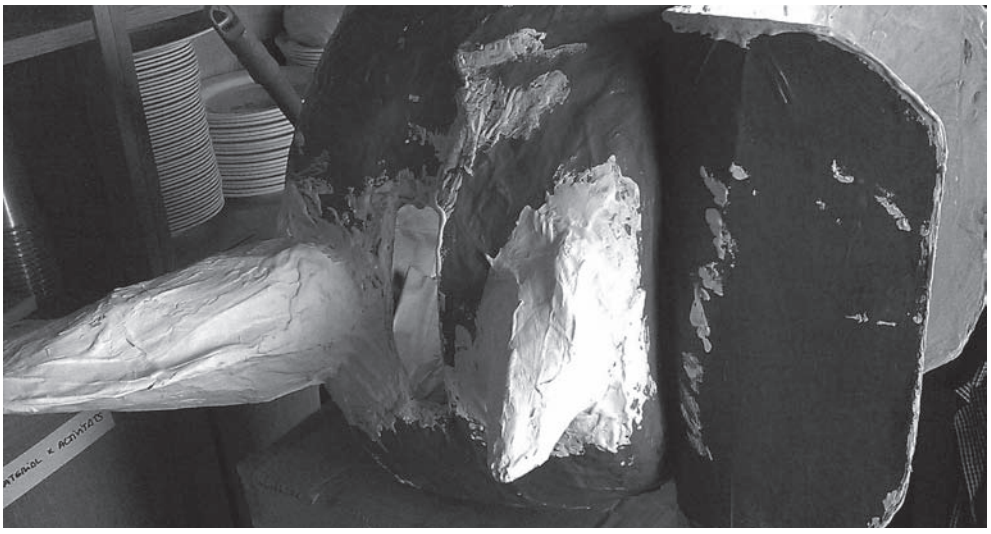

Després de rascar les parts més afectades, es va posar a sobre paper maixé i es va pintar

cada cop anaven apareixent més coses i es va complicar una mica. Un cop descobertes les malifetes, vam començar a posar-hi a sobre paper maixé. Assecat el paper maixé, vam donar una capa d'un component de guix perquè no s'aixequés el paper quan hi apliquéssim posteriorment la pintura. Quan el guix es va assecar, els vam pintar, seguint les fotografies anteriors a la restauració, amb la col·laboració de totes les famílies que van venir a l'EQC del 20 d'octubre de 2012."

Una presència habitual a les festes

Els capgrossos només sortien per les Festes de Maig del Poblenou, però cada vegada s'impliquen més en els esdeveniments del barri. A principi de curs van participar en la celebració dels 50 anys de l'escola Acàcies. La tardor de 2012 van formar part de la trobada de figures d'imatgeria festiva de les escoles del Poblenou, que celebrava el 27è aniversari dels gegants del CE Montseny. L'hivern de 2012 van celebrar la recuperació de l'ateneu popular La Flor de Maig, al maig van ajudar a despertar les bèsties de la Colla del Drac... En totes les celebracions, els capgrossos estan estretament lligats al grup de percussió de l'escola, que dóna als portadors dels capgrossos i als seus acompanyants els ritmes per ballar i passejar en les cercaviles.

Sònia Gómez

LES CORRANDES

Si voleu ballar corrandes
veniu-hi a l'Arenal
que ara són dies de festa
i ens ho passarem genial!
Tralaralai larai laraila
Tralaralai larai larà.

Corrandes que són corrandes
corrandes que són cançons
que no hi ha millor barreja
que capgrossos amb minyons.

Al matí la Llevantina
es pentina vora el mar,
es posa una barretina
i surt a cantar i ballar.

Sóc vermell com un tomàquet,
sóc un drac molt divertit,
una dansa ballaré
i amb l'escuma jo riuré.

En Renan de l'Arenal
presumit i rialler,
es pentina les banyetes
per sortir a ballar al carrer.

Jo sóc el que té més ulls,
jo sóc el que té més nassos,
m'agrada molt ballar
i em diuen Ullnassassos.

La Rosèlia va cantant
mentre mou les seves banyes
del color de les castanyes
i nosaltres anem ballant.

El Tro té el nas de cartró
i és ferotge com un llop,
pels carrers de l'Arenal
va ballant com un pardal.

“L’ escola pública no es pot basar en el voluntarisme ”

L’Àngels Bertran fa nou anys que és mestra a la nostra escola. Hi va arribar el segon any que funcionava, per tant, ha vist com ha anat creixent l’escola. Tanmateix, quan va arribar a l’escola ja portava dinou anys treballant en una altra escola a Badalona, per conseqüent, fa gairebé 30 anys que fa de mestra i això fa que tingui una perspectiva històrica de l’escola pública a Catalunya. A la nostra escola ha estat mestra des de P4 fins a 1r, sempre amb tutories. Avui la coneixerem una miqueta més

Com a mestra de 1r, què creus que és important treballar en el salt d’infantil a primària?

Aquesta és una escola amb una línia pedagògica i, per tant, hi ha una continuïtat entre els cursos. Al final de P5 i començament de 1r, els nens comencen a adonar-se que són capaços de fer moltes coses. Són més independents, però de vegades els costa créixer perquè els tenim instal·lats en un cert proteccionisme, fruit del moment que vivim. És important que els ajudem a créixer fent-los responsables d’allò pel que poden ser-ho i treballar molt els hàbits i l’autoestima.

El gran canvi a 1r és el gran avenç en les competències de la lectura i l’escriptura. La lectoescriptura és un camí iniciat a P3 i a 1r, tots han d’acabar amb una certa eficàcia. Això no vol dir que tots acabaran amb les mateixes capacitats, ja que uns podran llegir un petit conte, uns altres petits textos i uns altres algunes frases. I quan diem llegir, volem dir llegir i entendre allò que llegeixen. Aquesta és la màgia d’aquest curs, veure com cada nen va descobrint la lectura.

Com creus que els pares i mares podem ajudar en aquest canvi d’etapa?

Com he dit abans és molt important que els ajudem a créixer. A casa, el tema dels hàbits és molt important, han de ser capaços de responsabilitzar-se de tasques perquè així fora de casa també en seran: això els donarà seguretat. Han de veure que fent el que fan tot va bé i tots estan contents. A nivell social, els pares i mares també ens podeu ajudar amb els valors. Han de saber que cadascú avança d'una manera diferent i hem d'educar-los en aquest sentit. Tant important és saber fer bé la feina com ajudar i respectar els companys. L'ambient de solidaritat entre companys, estima, comprensió l'han de viure també a casa.

Com treballeu la lectura ara que els nens i nenes comencen a ser autònoms en aquesta habilitat? I la biblioteca, com encaixa en aquest procés d'aprenentatge?

A l'escola intentem lligar-ho tot a la realitat de fora de l'aula. Tots els llibres que utilitzem per a l'aprenentatge de la lectura són els llibres de la biblioteca. A partir de 1r amb el servei de préstec, el nen s'emporta el llibre a casa i fa l'activitat de lectura diària. Per aconseguir l'hàbit de la lectura la implicació de les famílies és molt important. Pensem que és millor 10 minuts de qualitat que 20 minuts a corre-cuita. Recomanem que sigui una activitat de plaer, no només per la lectura, sinó també perquè el nen senti que té proper algú de la família en aquesta activitat. Ara bé, a part de passar-s'ho bé també ha de ser una activitat que impliqui un cert esforç.

Depenent del ritme i el nivell de cada nen es poden fer diferents activitats, però cal que respectem el ritme d'aprenentatge del nostre fill, sense angoixar-nos per voler anar més ràpid.

En temps de retallades, i com a mestra de primària, quins elements creus que són imprescindibles perquè hi hagi una qualitat acceptable a l'ensenyament públic?

A Catalunya, hi ha hagut molt interès perquè hi hagi una escola pública de qualitat. L'escola ha estat determinant en la cohesió social, en la immersió...i això s'ha aconseguit amb la voluntat dels professionals. Avui en dia, necessitem intervencions polítiques que ajudin l'actual model a seguir en la mateixa línia, però millorant-lo. Penso que les estadístiques que es publiquen són poc serioses perquè no han analitzat el que l'escola pública està tirant endavant pel que fa a la integració, tant de nouvinguts, com de nens afectats per malalties...només es tenen en compte els resultats. Ha d'haver-hi un estudi seriós d'allò que està cobrint l'escola pública i un repartiment de la matriculació equitatiu entre l'escola pública i la concertada. També s'han de repartir millor les necessitats especials, les problemàtiques socials... Amb aquesta bona distribució i amb els recursos que teníem els resultats serien millors.

Ara bé, s'està aprofitant el moment actual de crisi per fer marxa enrere, es vol fer creure a l'opinió pública que es poden donar les mateixes atencions als alumnes amb menys mestres a les escoles, reduint les hores de coordinacions entre els docents i sense cobrir les baixes. Es parla de les retallades per la crisi, però no hi ha un reconeixement polític de la qualitat de l'escola pública, ni unes declaracions amb el compromís de recuperar els mitjans que s'han retallat. Des de Madrid es qüestiona la immersió lingüística, que vol dir qüestionar un dels pilars més importants de la integració de la nostra societat. El voluntarisme no pot ser la base d'una escola pública de qualitat, necessitem que els nostres polítics hi creguin tant com moltes de les famílies del país i els seus professionals. Per sort, les ganes de lluitar pels nostres alumnes ens fan tirar endavant.

Moltes gràcies, Àngels, per compartir amb nosaltres una estona del teu temps!

Marta Soler

Les Ampas del barri estem en xarxa

Temps com els actuals requereixen que tots anem de la mà a l'hora de reivindicar una educació de qualitat i els equipaments necessaris per al barri

Al Poblenou, les Ampas de gairebé totes les escoles, des de bressol fins a institut, ens reunim cada quinze dies, més o menys, al Casal de Barri de Poblenou o a l'Ateneu Popular Flor de Maig, recuperat fa pocs mesos per a ús social al barri. Constituïm la Plataforma en defensa de l'ensenyament públic al Poblenou.

Què fa la Plataforma?

La Plataforma és un espai per a compartir les inquietuds de les famílies i dels centre educatius sobre la gestió pública de l'ensenyament al nostre barri. Les darrerefjhgs accions han estat de reivindicació i protesta per la pèrdua de drets i de recursos a l'escola pública. Hem aconseguit que a totes les escoles hi onegi la pancarta "Cridem ben fort! No ens retalleu el futur!", també hem aconseguit que bona part dels nens i de les famílies portin els dimecres la samarreta groga i que a uns quants balcons es vegi la banderola groga SOS Educació Pública. Aixímateix, recentment, vam protagonitzar una acampada reivindicativa a la platja.

Demanem un institut nou

Però no només ens dediquem a protestar contra les retallades. També hem estat preparant conjuntament una estratègia per a reivindicar la construcció d'un nou institut al barri. D'aquí a tres cursos, quan les escoles de nova creació comencin a tenir alumnes que acabin sisè, hi haurà una manca evident de places segons la situació actual del barri. És urgent que l'Administració comenci ja a planificar la construcció i a dissenyar el projecte educatiu d'un institut de secundària que doni continuïtat als projectes educatius innovadors de les escoles de primària que com la nostra volem que els nens aprenguin per projectes, raonament i motivacions personals, que no pas per deures diaris i obligacions imposades.

Laura Mencía

Els Consells Escolars en el punt de mira

El passat 18 de gener van haver-hi eleccions al Consell Escolar i només hi van votar una vuitantena de pares i mares del total de famílies de l'escola

La minsa participació en aquestes eleccions podria ser causada per la manca d'informació que tenien les famílies, o bé pel fet que només hi havia dues vacants i dues candidates al lloc de representants de les famílies al Consell Escolar, o bé (i això em preocuparia més) a la poca importància que malauradament donem a aquest òrgan de participació democràtica que tenim a l'escola.

La veu de tots i totes en perill

El Consell Escolar és l'òrgan màxim de consulta, decisió i participació del centre, on estan representats els diferents sectors de la comunitat educativa.

Que existeixi un Consell Escolar on estigui representada la veu dels pares i mares, del personal i dels mestres de l'escola, a més de l'equip directiu, i decideixin junts els funcionament de l'escola és un dels grans valors de l'escola pública actual. I potser no durarà gaire.

L'anomenada Llei Wert o LOMCE (la proposta de nova llei d'educació de l'actual govern espanyol, ara en tràmit parlamentari) va clarament en detriment de la presència d 'aquest òrgan a l'escola pública. La LOMCE manté l'existència del Consell Escolar però li treu la majoria de funcions, deixant-lo com a òrgan dèbil i sense capacitat de decisió. El Consell Escolar tal i com està concebut actualment és una connexió entre l'interior i l'exterior de l'escola. Si el treuen o el disminueixen, ni els pares/mares, ni els ciutadans, ni les entitats, tindrem res a dir en quant al model d'educació que s'imparteixi a les escoles on portem els nostres fills i que paguem entre tots.

Laura Mencía

EL CONSELL ESCOLAR

Els representants del Consell Escolar són elegits per un període de quatre anys i es renoven per meitats cada dos anys. Per part de les famílies, poden presentar candidatura tots els pares, mares o tutors que tinguin la pàtria potestat del seu fill/a.

Composició:

La directora de l'escola, que el presideix.
El cap d'estudis.
La secretària (sense vot).
6 representants del professorat que s'elegeixen en el claustre.
6 representants dels pares i mares o tutors (5 escollits en eleccions i 1 designat per l'Ampa). Els pares/mares escollits electoralment són Marta Clemente, Irene Coll, Laura Majó, Sergi Munné i Judit Pastrana.
1 representant del personal d'administració i serveis de l'escola, elegit entre ells.

La cursa de les nostres vides

El 28 d'octubre, mares i mestres de la nostra escola vam participar a la 9ª Cursa de la Dona gràcies a la promoció de l'Ajuntament de Barcelona

Com a periodista, estic acostumada a anar a manifestacions de tota mena: treballadors emprenyats perquè els volen fer fora, mestres i pares dolguts perquè retallen els pressupostos educatius o joves combatius que volen plantar cara al sistema, entre d'altres. A cada marxa o concentració arriba un moment que et demanes quanta gent hi deu haver. I poques vegades n'estàs segur. Quin espai ocupen dues mil persones? I 30.000? I 300.000? Uf! I ni parlem de 500.000 o un milió! Com que no pots refiar-te de les xifres que faciliten els organitzadors o la policia, no t'acabes de fer mai una idea de la gent que hi ha de veritat. Suposo que és per això que el 28 d'octubre de 2012 vaig quedar bocabadada en arribar poc més tard de les nou del matí a l'avinguda Maria Cristina de Barcelona. Rius de dones, totes vestides de rosa, s'aplegaven en aquell punt de la ciutat per participar en la 9ª Cursa de la Dona que organitza cada any l'Associació Espanyola contra el Càncer, amb l'objectiu de combatre el càncer de mama i solidaritzar-nos amb les afectades. Així que aquell era l'aspecte de veritat que fan 15.000 éssers humans junts. Uau!

Una marea d'energia possitiva

Aquella marea rosa em va impressionar d'inici. De fet, el viatge en metro des de Poblenou fins a Plaça Espanya tampoc l'oblidaré fàcilment (ja entenc com es deuen sentir els usuaris del suburbà de Tòquio). Però encara em va seduir més el clima que es va respirar durant els sis kilòmetres de la carrera. Tots aquells 15.000 cossos femenins transpiraven força, optimisme, alegria, solidaritat, determinació, il·lusió i molts altres adjectius que em deixo. El fred intens d'aquell matí de finals d'octubre es va transformar en energia positiva un cop començada la cursa. Primer va ser necessari

sobreviure a la sortida: costava moure's i començar a córrer amb tota aquella gentada! Després, va tocar mentalitzar-se i agafar el ritme. A partir d'aquí, només va fer falta deixar-se endur per la marea fins a la meta.

La crònica oficial diu que la guanyadora va ser Lidia Rodríguez i que Anna Bové va quedar segona; Mari Carmen González, tercera; y Maria Vasco, quarta. Les que vam ser allà sabem que totes ens vam sentir vencedores. Algunes per superar el propi rècord personal i d'altres només per ser-hi i haver fet els sis quilòmetres, corrents o caminant, tant se val.

Mares i mestres de principi a fi

Les dones de l'Arenal de Llevant (moltes mares però també moltes mestres) vam fer un bon paper. Et podies trobar representants de l'escola al llarg de tot el recorregut, del cap a la cua. Les sessions específiques d'entrenament prèvies a la cita van donar bons resultats. Va ser la meva primera Cursa de la Dona, però de ben segur que no serà la última. Ja m'estic preparant per la següent...

Després de la carrera, més de 500 dones van participar en un "flashmob" allà mateix per donar suport a la lluita contra el càncer i d'altres van optar per descansar, buscar a les companyes perdudes, prendre un vermut amb la família que havia anat a donar ànims o, senzillament, van tornar cap a casa amb les piles ben carregades. FINS A LA PROPERA!

Maria Jesús Ezquerro

Llegir per créixer

Per Sònia Gómez, mare de P4 i llibretera de El Pati de Llibres de Sant Cugat del Vallès

Infantil

Un llibre. **Hervé Tullet (Kókinos esp.)**
És un llibre màgic! Seguiu les indicacions escrites a peu de pàgina amb lletra de pal - en majúscules - i descobrireu que teniu uns poders que desconeixíeu... Comptareu punts, els multiplicareu, els canviareu de color, bufareu, els fareu grans i petits... Passareu hores fent màgia i rient en família.

El secreto. **Éric Battut (Kókinos esp.)**
Quan els nens coneguin aquest llibre, l'haureu de llegir una vegada i una altra... I els sentireu dir de cor la cantarella: "Es mi secreto, no lo diré jamás." Però fins i tot el secret més ben guardat creix i s'acaba descobrint, alhora que s'evidencia l'alegria de compartir-lo amb els amics. Observeu com estan dibuixats els diferents estats d'ànim del ratolí i parleu-ne amb els nens. Us sorprendrà veure que amb pocs traços s'expliquen emocions molt diverses.

Historias de Miguel. **Rotraut Susanne Berner (Anaya esp.)**
Cada història d'aquest recull de contes mostra com la conversa de l'adult amb l'infant pot transformar una situació quotidiana de possible conflicte familiar en una relació enjogassada. Per exemple, en la primera història el menut es desperta de mal humor i gràcies a la conversa amb la mare acaba aixecant-se del llit de bon humor.

Cicle Inicial

El pirata malastruc. **Rocío Antón, Lola Núñez i Claudia Ranucci (Baula cat. / Edelvives esp.)**
Aquest conte combina lletra lligada amb pictogrames. Us divertirà la mala sort d'en Roc, un pirata que "cada vegada que pirateja torna a ficar la pota" tal com li recorda el seu lloro de manera impertinent, fins que troba un veritable tresor: un bagul ple de llibres entre els quals hi ha un abecedari amb què aprendrà a llegir i podrà donar una bona educació al lloro.

Fora malsons! **Elisenda Roca i Cristina Losantos (Bambú cat. i esp.)**
Combatre les pors nocturnes fent riure els lectors. Això és el que aconsegueix aquest conte. Com ho fa? Combinant textos rimats i il·lustracions de traços propis del còmic per expressar les accions i les imaginacions d'un nen que té por a la foscor, els pares que intenten explicar-li que a casa tot és igual amb llum o sense, i l'àvia que juga amb el nen a les palpentes per la casa durant la nit per deixar ben clar, per exemple, que el sofà no és un cocodril.

Corre, pardalet. **Brigitte Weninger i Anna Anastasova (Juventud cat. i esp.)**
Atenció a aquesta història tranquil·la, d'amistat i superació personal. Està il·lustrada amb la mateixa delicadesa amb què els textos expliquen com una tempesta de vent fa caure el pardalet, que es trenca una ala. I com el corb i el ratolí l'ajudaran.

Cicle Mitjà

La colla de la pegadolça 1. La Leo arma un bon sarau. **Patricia Schröeder (Baula cat. /Edelvives esp.)**
Aquesta és una col·lecció de novel·les de caràcter realista protagonitzada per quatre amigues que s'ho passen molt bé juntes en situacions d'allò més quotidianes. En cada llibre una nena de la colla es fica en un embolic i, per sortir-ne, ha de comptar amb les altres. Gairebé sempre surten ben parades perquè s'esforcen i busquen solucions intel·ligents.

Zona Zombi 1. El secret de Morisville. **Peter Walker (pseudònim). (Baula cat.)**
Sota pseudònim, un escriptor i un il·lustrador catalans acaben de començar una sèrie de novel·les fantàstiques que encantarà als seguidors d'Stilton i els farà créixer com a lectors. Si voleu saber què se sent en lluitar contra monstres, superar perills i resoldre misteris, busqueu a les biblioteques i llibreries els llibres de Zona Zombi. Important! Comenceu pel primer títol, així no us perdreu res d'important en les següents històries.

La jardinera. **S. Stewart i D. Small (Ekaré esp.)**
Aquesta història, situada en plena recessió econòmica (1935), és un raig d'esperança en l'època que estem vivint: contagia somriures, alegria i ànims. Una nena que viu al camp és enviada a la ciutat, a casa d'un oncle que té un forn de pa i se'n pot fer càrrec mentre no hi hagi ingressos a casa dels pares. A mesura que llegiu la correspondència que la nena envia a la família anireu descobrint com es transforma l'aparença del forn i el caràcter seriós de l'oncle.

Cicle Superior

Les bruixes. **Roald Dahl i Quentin Blake (Estrella Polar cat. / Alfaguara esp.)**
Diversió, misteri i enginy són els tres components d'aquesta novel·la que ha esdevingut un clàssic modern de la literatura juvenil. Les bruixes passen desapercebudes entre les dones "normals", estan per tot arreu i volen que els infants desapareguin del món. Un nen que les bruixes han transformat en ratolí demanarà ajuda a l'àvia per poder destruir-les.

Greta i Òliba, cuidadores de gossos. **Cornelia Funke (Bromera cat. / Siruela esp.)**
Qualsevol novel·la que llegiu de la Cornelia Funke és una bona elecció literària que us portarà a llegir molts altres llibres, seus i d'altres autors. En aquesta novel·la de caràcter realista dues cosines que passen juntes les vacances d'estiu se les empesquen per saltar-se les normes de l'oncle Eduard, que ha prohibit a casa els animals sense plomes. Posen cartells pel barri oferint-se per cuidar els gossos del veïnat i això els transforma les vacances, omplint-les d'anècdotes divertides.

La noche estrellada. **J. Liao (Barbara Fiore esp.)**
Aquest és un llibre per llegir i rellegir infinites vegades al llarg de la vida, com tots els llibres de Jimmy Liao, en part perquè en moltes de les seves pàgines hi ha referències constants a l'art per transmetre els pensaments dels personatges: un nen i una nena que junts trobaran la força per obrir-se al món. Haver conegut l'altre farà que els nens es coneguin ells mateixos, els farà créixer.

20 Raons per a la retirada de la LOMCE (Llei Wert)

1. No és necessària.
2. És un autèntic despropòsit.
3. Atempta contra el model d'escola pública democràtica.
4. Relega el català a matèria residual i dinamita el model d'immersió lingüística.
5. Fomenta el negoci educatiu i aprofundeix la privatització.
6. Es generalitzen les subvencions a les escoles-privades.
7. S'arracona definitivament la gratuïtat de l'ensenyament públic.
8. És segregadora.
9. Promou l'exclusió social.
10. És una cursa d'obstacles.
11. Equipara l'educació a la superació de proves.
12. Supeditada als dogmes religiosos.
13. És una llei recentralitzadora.
14. És mercantilista.
15. Limita la participació.
16. Equipara la gestió dels centres educatius a la de les empreses privades.
17. És una reforma reaccionària.
18. Promou la competència entre centres.
19. Diversifica els itineraris per segregar els alumnes.
20. Es diversifiquen les titulacions al final de l'ESO.

I encara una més...

21. Supedita la Formació Professional als interessos econòmics de les empreses.

Totes aquestes raons, recollides pel MUCE, Marc Unitari de la Comunitat Educativa, les podeu veure explicades amb detall en el document que trobareu a la secció "Escola en Lluita" del nostre blog:
http://arenalampa.blog.pangea.org

Equip de la revista
Irene Capdevila
Asensi Carricondo
Maria Jesús Ezquerro
Sonia Gómez
Josep Mª Marimon
Laura Mencía
Marta Soler

Han col·laborat en aquest número
Laura Conesa,
els nens i nenes de 6è
i membres de les diferents
Comissions de l'Ampa

ANIMEU-VOS A PARTICIPAR!
Necessitem més col·laboradors per tal que aquest projecte pugui tirar endavant. Contacteu amb nosaltres a **arenalampa@gmail.com**

El Consell de Redacció es reserva el dret de publicar o retallar els articles i cartes rebudes. Els articles signats no reflecteixen l'opinió del Consell de la Revista.

Ampa L'Arenal de Llevant
Bac de Roda, 33 · 08005 Barcelona · http://arenalampa.blog.pangea.org · arenalampa@gmail.com